



Leányvári Újság

Leinwarer Zeitung

AZ ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

V/7. szám
2011. július

SZÁGULDÁS A VÉGTELENBE

*Tegnap még szerettek,
S én is szerettem.
De este indulok,
Kint vár a gépem két keréken,
Benne száz lóerő.*

*Fönn az égen ezer csillag
S a telihold ragyog,
Lenn enyhe tavaszi szél lengedez.
De mit nekem szél,
Alattam száz lóerő dübörög.*

*Nagyon távol kis fénysugár világít.
Indulok, s pár perc,
S hatalmas csattanásra ébredek.
Érzem, megváltozott minden,
Körülöttem sötét csend honol.*

Lenézek,

*Az úton gépem két darabban,
Elszálltak belőle a lóerők,
Amott a túloldalon, a nagy fák alatt
Testet látok, úgy tűnik enyém volt.
Kívül ép, de belül ezer darabra szaggatott.*

*S közben körülöttem emberek állnak.
Egy fiatal lány szól - milyen fiatal volt még -
S ha tudnék üzeni, üzenném,
Jól vagyok, száguldok a végtelenbe!*

*Virág József
(leányvári lakos)*

VÁLASZTÁSI TUDNIVALÓK

A Helyi Választási Bizottság az időközi önkormányzati képviselő és polgármester választást 2011. július 24-re tűzte ki.

A mai nappal (június 24.) lezárult a lehetősége az önkormányzati választáson való jelöltállításnak.

A helyi választási bizottság a következő jelölteket vette nyilvántartásba:

Polgármesterjelöltek:

Balogh Attila János

(határozatszám:14/2011. (VI.24))

Hanzelik Gábor

(határozatszám:9/2011. (VI.23))

Szabó Tibor

(határozatszám:12/2011. (VI.24))

Képviselőjelöltek:

Balogh Attila János

(határozatszám:15/2011. (VI.24))

Balogh András

(határozatszám:8/2011. (VI.23))

Boros László

(határozatszám:11/2011. (VI.24))

Csobán Zoltán László

(határozatszám:10/2011. (VI.24))

Dósáné Barta Ildikó

(határozatszám:3/2011. (VI.23))

Hamvas András

(határozatszám:4/2011. (VI.23))

Misikné Lóczy Irén

(határozatszám:7/2011. (VI.23))

Papp Pál

(határozatszám:5/2011. (VI.23))

Pfluger Antal

(határozatszám:6/2011. (VI.23))

Szabó Tibor

(határozatszám:13/2011. (VI.24))

Szikora Gyula János

(határozatszám:2/2011. (VI.17))

Az időközi önkormányzati választásokon Leányváron hat önkormányzati képviselőt választhatunk. Képviselővé az a hat jelölt válik, akire a választópolgárok a legtöbb szavazatot adják (ún. kislistás szavazás).

A helyi választási bizottság tagjai:

Paxiánné Dr. Zsilka Judit elnök

Schiszler György elnökhelyettes

Guttin László tag

A szavazás július 24-én 6 órától 19 óráig tart. Továbbá tájékoztatjuk a választókat, hogy a kultúrotthon felújítási munkálatai miatt az **1. számú szavazókörbé tartozók az óvodában adhatják le szavazataikat!**

.....

A Leányvári Újság szerkesztősége felkérte a jelölteket saját maguk, illetve programjuk rövid bemutatására. Ezeket közöljük az alábbiakban. /Akiről nem olvashatnak, ők nem kívántak élni ezzel a lehetőséggel, illetve nem válaszoltak megkeresésünkre./

Balogh Attila János (polgármester és képviselő jelölt)



Balogh Attila János vagyok és 15 éve élek Leányváron. Van, aki családom által ismer - Érdi Gabriella férje vagyok -, van, akivel munkám során ismerkedtem meg.

Két évvel ezelőtt közterület-felügyelőként dolgoztam Leányvár községben, de a közigazgatásban több évtizedes múlttra tekinthetek vissza. Jelenleg Pilisszentiván községben dolgozom, és munkám összetettsége révén, naprakészen ismerem a község életében fontos helyi és országos törvényeket, paragrafusokat. Ezt a tudásom, úgy érzem, a falu életének megkönnyítésében, biztonságosabbá tételében érdekemben tudnám kamatoztatni.

Néhány pontot szeretnék megosztani Önökkel,

hogy miket tartok fontosnak megvalósítani, ha megtitstelnék bizalmukkal és engem választanak polgármesternek.

- Polgárőrség létrehozása (A megszorodott betörések, gyermekeink és vagyonunk biztonsága indokolná.)
- Járdák, vízelvezető csatornák rendbetétele
- Köztisztaság helyreállítása Leányvár bel- és külterületén
- Játszóter és helyi sportlehetőségek fejlesztése
- 10-es út közlekedésének biztonságosabbá tétele
- Helyi kulturális- és sportegyesületek, alapítványok, illetve civil kezdeményezések támogatása.

Minden megkeresést szívesen vennék – akár ötletekkel, akár orvoslásra váró problémákkal kapcsolatban –, mert a leányváriakért és Leányvártért szeretnék dolgozni.

e-mail: csibemadar@juropnet.hu

Telefon: 06/20-424-1140

Hanzelik Gábor (polgármester jelölt)



Harminchét éves, tősgyökeres leányvári vagyok. Feleséggel és immár három kisgyermekünkkel élek a faluban. Építészeti tervezéssel foglalkozom.

2006 és 2010 között képviselőként, 2010 októbertől pedig a pénzügyi bizottság kültagjaként vettem részt az önkormányzat munkájában.

Sok tapasztalatra tettem szert ebben az időszakban. Részt vettem valamennyi jelentős beruházás előkészítésében, kezdve a Kálvária-dombi telekalakítástól, az óvodabővítéstől át a művelődési ház pályázatáig. A Kesztyűlccsel és Piliscsévvel közösen létrehozott oktatási társulás indulásakor a leányvári testület képviselőjeként vettem részt a társulási tanács munkájában. Ez alatt az időszak alatt pontos képet alkothattam arról, hogy mi kell a jó önkormányzati működéshez.

Nehéz időszak előtt áll a falu. Jómagam és a másik két polgármester-jelölt is nehéz feladatra vállalkozik, mert az az örökség, ami az új polgármesterre vár, minden, csak nem kényelmes bársonyszék. Üres kassza, súlyos jogviták, halogatott döntések

sora várja az új testületet.

A feladat nehéz, ugyanakkor szép kihívás is. Egy hitét vesztett falunak kell megmutatni, hogy igenis képesek vagyunk élni, vidámi, fejlődő települést faragni Leányvárból. Ehhez azonban fel kell hagyni az eddigi - többnyire a változások után kullogó - szemlélettel. Nyitottnak kell lenni és lehetőség szerint mindig egy lépéssel előrébb kell járjunk, mint azt a környezetünk megkívánja. Az, hogy társadalmi megbízatású polgármesterként látnám el a faluvezetői teendőket, épp ennek a szemléletnek az első eleme. Hiszen míg az ilyen polgármester feladata, munkája pontosan megegyezik a főállású polgármesterével, javadalmazása lényegesen szerényebb annál (évi 2-2,5 millió forint a különbség). Jómagam ezzel tudok hozzájárulni, hogy több pénz maradjon a közös kasszában, és több jusszon fejlesztésekre, oktatásra, kultúrára, sportra. A polgármester feladata ugyanis szerintem nem más, mint az ehhez hasonló lehetőségek felkutatása és testület elé tárása. Ilyen lehetőségre pedig még számos elképzelésem van (körjegyzőség, tudatos vagyongazdálkodás, pályázati források megszerzése, stb.) Az így nyert lehetőségeket pedig már minden leányvári álmából felébresztve is sorolja, hogy mire kellene használni: Várdomb utca, járdák, vízelvezető árkok, ravatalozó, urnatemető, 10-es út forgalomlassítók, iskola, óvoda, sportpálya, tánc,

judo, asztalitenisz, Lena, mazsorettek és még sok minden más. Elvégre mindenkinek, aki a falu önkormányzatában képviselőként vagy polgármesterként dolgozik, ugyanaz a célja, mint bármely falubelinek: egy jobb Leányvár!

Meggyőződésem továbbá, hogy az önkormányzati munka csapatjáték. A polgármester együtt kell

tudjon működni a képviselőkkel! Egyik sem működhet eredményesen a másik nélkül. Partnereknek kell tekinteniük egymást még akkor is, ha néha különbözik az álláspontjuk egy-egy kérdésben.

Jómagam egy ilyen elvek mentén vezetett falu felépítéséhez kérem az Önök támogatását.

Szabó Tibor (polgármester- és képviselő-jelölt)



22 éves egyetemista hallgató és dolgozó ember vagyok egy személyben.

3 éves koromtól élünk családdal a Várdomb utcában. Leányváron jártam óvodába és itt végeztem az általános iskolát is, majd a dorogi

gimnáziumban érettségiztem le.

Jelenleg a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen levelezős gépészmérnök-hallgató vagyok és CNC programozást is tanulok. Esztergomban a CADDY Bt-nél dolgozom mint CNC-forgácsoló.

Úgy gondolom, hogy jót tenne a falunak egy fiatal polgármester a maga fiatalos lendületével, ambíciójával és ötleteivel.

A továbbiakban ejtenék néhány szót a terveimről:

- Fontosnak tartom, hogy a gyermekek a jövőben is helyben járjanak iskolába, ezért kell továbbra is megtartani, illetve javítani a nevelés és oktatás színvonalát az óvodában és iskolában egyaránt.
- Legyen információáramlás az önkormányzat és a falu lakossága között (Leányvári Újság megújítása, internetes blog, hirdetőtáblák frissítése)

- A játszótér játszhatóvá tétele és megóvása
- Több szelektív hulladékgyűjtő konténer elhelyezése
- A Panoráma utcai telkek eladási problémáinak feltárása
- Több olyan színvonalas program, rendezvény szervezése, amely összehozza a falu lakosait (bálok, majális, falunap, szüreti felvonulás, adventi vásár...)
- A környező településekkel együttműködés a nagyobb szabású rendezvények szervezése céljából
- A testvérvárosi kapcsolatok ápolása, új kapcsolatok kiépítése, csere utak szervezése első sorban diákok számára
- Iskola és munka utáni szabadprogramok biztosítása a munkásotthon által (szakkörök, sportkörök, kulturális tevékenységek)
- A különböző szűrőprogramok rendszeresebbé tétele
- Önkéntes munkák szervezése (szemétszedés, ároktakarítás...)
- A pályázati lehetőségek figyelemmel kísérése, maximális kihasználása
- A nyugdíjas klub felelevenítése
- A Judo, a Táncsoport, a LENA és a focidélután teljes körű támogatása
- Járdák és utak javítása

Balogh András (képvisező-jelölt)

Harminckilenc éves vagyok, születésemtől Leányváron élek. Nős, két leánygyermek boldog apja. Tizenhét éve a Suzuki Zrt-nél dolgozom a minőségbiztosítási osztályon.

Mint az előző testület megválasztott tagja megtanultam, hogy néha nehéz döntést is meg kell tudnunk hozni a falunk érdekében. Sajnos az előző polgármester nem hagyott más lehetőséget a fényre derült tények és a mindennapi ügymenet alapján, mint a demokrácia egyik lehetőségével a testület feloszlását. A tények nyilvánosságra hozá-

tala mellett visszaadtuk az újbóli döntés lehetőségét és egyben a felelősségét is a leányvári lakosok számára.

Ezen dolgok sem szegték kitartásomat, éppen ezért szívesen vennék aktívan részt egy új, tetterre kész képviselő-testület munkájában, továbbra is kizárólag a falu érdekeit képviselve.

A működésben elengedhetetlen a régóta halogatott ésszerű döntések meghozatala, ezzel biztosítva a fejlődés irányát. Álláspontom szerint, ha követhető példát keresünk az önkormányzat számára,

akkor kizárólag egy sikeres település legyen, aki képes az elérhető lehetőségek felkutatására és élni is vele. A hosszú várakozás, tanácstalanság, félelem az újtól, veszteség tesz minden önkormányzatot ebben a folyamatosan változó világban.

Fontosnak tartom a régóta jól működő és a falu hírét öregbítő sport, kulturális és civil szervezetek megbecsülését, a kapcsolatok és lehetőségek folyamatos fejlesztését. Ugyanakkor szeretném az

Csobán Zoltán László (képviselő-jelölt)

56 éves vagyok, születésem óta Leányváron élek. Nős vagyok, két felnőtt gyermekem van. 1992-től családi textiles vállalkozásunkban dolgozom, és közel 20 éve veszek részt az Önkormányzat munkájában.

Az elkövetkező időszak legfontosabb feladatainak a pénzügyi egyensúly megteremtését tartom, a vagyonfelélés, az eladósodás megállítását. Jelen-tős átalakulás várható az Önkormányzatok működési feltételeiben, ezeket napra készen kell megismernünk, hogy az átalakulásból adódó lehetőségeket a falu javára fordíthassuk. Ilyen lehetőség lehet a már ismert állami közmunkaprogram, mely igénybe vételével módot találhatunk a külterületeken fekvő állami és önkormányzati tulajdonú, parlagon lévő földterületek erdősítésére. Azonna-

Dósáné Barta Ildikó (képviselő-jelölt)

Leányváron élek 4 gyermekemmel és férjemmel. Felnőtt szakápolóként végeztem és jelenleg is ebben a beosztásban dolgozom. LENA civil szervezetben keresztül sok emberrel találkozom, ahol tapasztalom az emberek mindennapi problémáit. Véleményem szerint, ha a falu gazdasági és bizalmi

Hamvas András (képviselő-jelölt)

Kedves Leányváriak!

Úgy döntöttem, hogy indulok a 2011. júliusi képviselő-választáson.

Lehet, hogy meglepő, de nem szeretnék képviselő lenni, mégis kényszerrel érzem arra, hogy megpróbáljak valamit tenni a Falu érdekében. Ha nem nyerek el bizalmukat, akkor is, továbbra is, úgy, ahogy eddig is, a magam képességei szerint tenni fogok Leányvárért.

Engedjék meg, hogy az ilyenkor kötelező szerénytelenséggel felsoroljam azt, amit eddig tettem.

- A kezdet kezdetén Leányvári Hírek címen feleségemmel újságot írtunk.
- Bécsi kapcsolatainkat felhasználva használtruha-vásárt szerveztünk. (Akkor még ez újdonság

elmúlt rövid időszakban elkezdett sporttal (salakpálya, foci) és pihenéssel (Kálvária pihenőpark kialakítása) kapcsolatos akciókat folytatni, valamint újakat elkezdeni.

A falu jövőbeni vezetésére váró feladatok fel-torlódtak, és egyre több köztük a fajsúlyos kérdés, ezért kitartást és tenni akarást kívánok a következő megválasztott testületnek!

li anyagi haszonnal ugyan ez nem jár, de jótékony környezeti hatása már néhány év után érzékelhető.

Elkötelezett természetvédőként szeretném leg-alább saját településünk területén megállítani a környezetünk további szennyezését, a termőföld és vizeink visszafordíthatatlan tönkretételét.

Az önzetlen, kitartó munkával létrehozott, sok éve működő, közösséget teremtő és szolgáló tevé-kenységek támogatására a költségvetés lehetőségeihez igazodó, tervezhető támogatási forma kialakítását tartom szükségesnek.

Képviselői munkámat a falu közösségének érde-keit szem előtt tartva végeztem, megválasztásom esetén szívesen teszem ezt továbbra is.

gondjait sikerül helyreállítani, akkor a lakosok is jobban fogják magukat érezni a faluban. Stabilabb, kiszámíthatóbb jövőt kívánok, amiért én tenni is szeretnék.

Vallom, hogy nem a szavaink és a gondolataink tesznek azzá, akik vagyunk, hanem a tetteink.

volt.) Az árbevételt, ha jól emlékszem, a szín-padfüggöny cseréjére fordítottuk. Ebből a pénz-ből vettem zongorát, két harmonikát és trombi-tát is.

- Kijártam a dorogi zeneiskolánál, hogy legyen Leányváron kihelyezett tagozat.
- Mezősné Zsuzsa kezdeményezésére megszerveztünk egy nagyon sikeres kiállítást Leányvár múltjának dokumentumaiból, tárgyaiból. (Az erről készült videót bárkinek szívesen kölcsön adom.)
- A feleségemmel együtt nagysikerű, teltházas bálokat szerveztünk, amelyben néhai Baumstark Tibor nagyon sokat segített.
- A salakon korcsolyapályát készítettem. Ebben nagyon sok diák volt segítségemre, emlékszem,

a leghidegebb szélben is.

- Megszerveztük a rendszerváltás utáni első majálisot, és utána még sokat. A feleségem segítségével kialakított forgatókönyv szerint szervezték még több éven át a majálisokat.
- A második, vagy talán a harmadik majálison kispályás focibajnokságot szerveztem. Ez indította el Szugfil Imrét abban, hogy a megalakult csapatokkal a bajnokságot sok éven át folytassa. (Örömmel tapasztalom, hogy Für Pista újra megszervezi a salakpályás futballt.)
- Szalontánc iskolát szerveztem. Az első év szép eredménye után a második évben sajnos a tánciskolán keresztülgázoltak. Hiába kértem védelmet, nem kaptam segítséget. Meg is szűnt az iskola. (Talán ez volt a legfájóbb kudarcélményem).
- Csak nagyon kevesen tudják, hogy tizenhat évvel ezelőtt Vörösváron megkerestem Wenczl József tánctanárt és megbeszéltem vele, hogy szeptembertől Leányváron sváb néptáncot kezdünk. Ezután szóltam a kisebbség vezetőjének, hogy vegyék fel vele a kapcsolatot. Azóta működik Leányváron a fiatalok szempontjából (a judo mellett) az egyik leghasznosabb tevékeny-

ség.

- A vasgyűjtést évek óta szervezem, két legyet ütve egy csapásra: legyen osztálypénzük a végzős diákoknak, és szokjanak le Leányvárról azok, akik lomtalanításkor a csatornafedelelet is elviszik.

Miért szeretnék, bocsánat... nem szeretnék, csak akarok képviselő lenni?

- Szeretném konstruktív, kritikus, szolgai módon, senkihez nem kötődő munkával szolgálni a Falut.
- Szeretném a Falu gazdasági, pénzügyi helyzetét folyamatosan figyelemmel kísérni.
- Szeretném az újságon keresztül röviden, lényegre törően tájékoztatni a Falut a testületi ülésekről.
- Belülről, a testületben kezdeményezni sok hasznos dolgot. Pl.: hogy az iskolában, a tornaórán legyen lovas oktatás. (A feltételekről már tájékozódtam. Felvettem a kapcsolatot az Országos Lovas Szövetségben Bozai Attilával.)
- A Falu jövője szempontjából kiemelt helyen kell kezelni az iskola sorsát és a Kálvária-dombi telekeladásokat.

Misikné Lóczy Irén (képviselő-jelölt)

Leányvári születésű vagyok, két felnőtt gyermekem van. 25 éve vezetem fodrász vállalkozásomat a faluban. Munkám közben sok leányvári lakos gondját megismertem. Régóta részt veszek a falu kulturális életében, segítem a civil szervezetek munkáját. 2007 óta önként vállalt feladatom a vásárnap délutánonkénti, Leányvári Képzőművészeti Fesztivál filmjeinek vetítése, remélve, hogy mindenki talál benne kedvére valót.

Az elmúlt önkormányzati ciklusban is képviselő voltam. Ez nagy kihívás volt számomra, de megszerettem ezt a más irányú feladatot. Eddig a Szociális és Kulturális Bizottságban volt a fő szerepem, és ha megtisztelnék szavazataikkal, feladataimat továbbra is folytatnám. Munkámban nagy segítségem lenne az e téren sok tapasztalattal rendelkező Dósáné Barta Ildikó is.

Szikora Gyula (képviselő-jelölt)

Budapesten születtem 1950-ben. 13 éve élünk Leányváron öt gyermekünkkel. Budapesten a Pázmány Péter Katolikus Egyetem műszaki osztályvezetője vagyok, feleségem helyben védőnő. Mindig

a közösségért dolgoztam. Szeretném, hogy Leányvár is egy nagy családként éljen. Ne legyen közöttünk senki, aki testileg vagy lelkileg éhez.

Meghívó

Az időközi önkormányzati választás polgármester- és képviselő-jelöltjei várnak minden kedves érdeklődőt 2011. július 21-én (csütörtök) 18 órára az iskola zibongójába egy nyilvános fórumra. Ezen a helyen bárki kérdezhet a jelöltektől a programjukra, jövőbeli elképzeléseikre vonatkozóan.

Jöjjön el, hogy döntését megkönnyítse, és vásárnap már kérdéseire választ kapva, megfontoltabban szavazhasson!

Tánc-tábor 2011

Harmadik alkalommal szerveztünk a táncos gyerekeknek „ott alvós” tábor-t július 4. és 7. között, melynek ezúttal a Zánkai Gyermek- és Ifjúsági Centrum adott otthont. A tavalyi városzlódi, illetve a tavalyelőtti lipódi tábor sikere után idén is sokan jelezték részvételi szándékukat. 18 táncos gyermek jött a Mázsa és a Gyermekcsoporthól, ezen kívül 3 első osztályos fiú is csatlakozott hozzánk. (Ők az iskolában, tanórak keretein belül ismerkedtek a magyarországi német tánc-hagyományokkal.)



Nemcsak a kisebbek, hanem mi, csoportvezetők is szívesen emlékszünk vissza eddigi közös, vidám élményeinkre, így idén is lelkesen szerveztük a programokat, a gyerekek pedig már izgatottan várták az indulás napját.

Jelentkezés, program-összeállítás, szobafoglalás, telefonálások, e-mailváltások, pénzbefizetés, szülői értekezlet és a lázas csomagolás után már indulhattunk is. Eddigi elképzeléseinkhez híven a tánc-tábor nem elsősorban a táncolásról, a lépések finomításáról és ütemhez igazításáról szól, hiszen ezt tesszük egész évben. Ebben a néhány nap-

ban mindig azt tűzzük ki célul, hogy a gyerekek egymással és a csoportvezetőkkel is felhőtlenül jól érezhessék ma-



gukat és sok vidám élménnyel gazdagodjanak.

Az indulás napján már igazi váruraknak és – úrhölgyeknek érezhettük magunknak, hiszen két várat is megismertünk közelebbről. Eredeti terveink szerint a sümegi várat szerettük volna körbejárni és az interneten hirdetett Lovagi Játé-

kok c. előadást megnézni, de felújítási munkálatok miatt a vár nagy része le volt zárva, és előadás sem volt. Sajnos mindez csak a helyszínen derült ki, így „bevettük” a szigligeti várat is. Itt – a várhegy megmásítása után – lehetőség volt

egy kicsit megpihenni, ijászkodni, ijász bemutatót nézni. A gyerekek pihenés helyett a vár tövében kiépített kis játszótérre vették birtokukba. Miután kijátszották magukat, kicsit még feljebb kapaszkodva körbejártuk a várat és gyönyörködhetünk a Balatonra nyíló kilátásban.

Szerencsére az idő kegyes volt hozzánk, mert a borús reggel után szépen kisütött a nap, így délután már kissé kipirulva érkeztünk meg táborhelyünkre, ahol a bejelentkezés és rövid útmutatás után elfoglalhattuk szálláshelyünket. A két éve felújított épület kinézete és felszereltsége minden várakozásunkat felülmúlta és teljes egészében a miénk volt. Használhattuk a közösségi tereket, a csocsó-asztalokat, játszhattunk a szobákhoz tartozó erkélyeken, ezen kívül az egyik foglalkoztató terembe is – mely konferencia teremként is szolgál – szabad bejárásunk volt.

S z o b á -
ink elfoglalása és az első vacsora után sétáltunk a rendezett, friss levegőjű üdülőben, és természetesen nem maradha-

tott el a Balaton közelebről való szemrevétele sem. Reggel még nem gondoltuk volna, de már az első estén belemerészkedtünk a vízbe, igaz, akkor még csak ruhában és térdig. Persze akadt, aki nem bírt magával, és csurom víz lett. Már ekkor záporoztak felénk a kérdések: „Mikor jö-

vünk ide le megint? Ugye holnap strandolhatunk úgy igaziból is?” Mi pedig nem mertünk semmit megígérni, mert annak ellenére, hogy a levegő hamar melegedett, a víz az addigi rossz időjárás miatt még hideg volt. Fáradtan, de várakozásokkal telve tértünk nyugovóra. Ki hamarabb, ki később.

A másnap délelőtt tánccal és közös játékokkal telt, majd ebéd után a táborozók nagy része útra kelt Tihanyba, biciklivel. Láthatósági melényben. (Az egészítő körül ki van építve a bicikliút.) A kisebbek egy idő után visszafordultak, a nagyobbak és edzetebbek azonban letekerték a 18 km-t Tihanyig, majd ugyanennyit vissza! Becsületükre legyen mondván, hogy bár az út nem mindig volt egyszerű, ők nem nyafogtak. Azok, akik minderre nem mertek vállalkozni, a Balaton partján töltötték a délutánt: játszottak a játszótéren, röplabdáztak, homokoztak, vízbicikliztek, és néha belemerészkedtek a még mindig elég hűvös vízbe is.

A csoportvezetők munkáját Berényi Réka és Gáspár Kinga is segítette, így vacsora után még belefért egy kis játék a ház előtti zöld téren, illetve a szobák közti verseny részeként sor került a szobatisztasági versenyre is. Mindenki gyönyörű rendet varázsolt, de ebben a feladatban a fiúk teljesítettek a legjobban: olyan lett a szobájuk, mint amikor átvettük őket, még a bőröndjeik is sorban álltak egymás mellett! A további ügyességi és fejtejtő játékokat a tábor alatt folyamatosan oldották meg a résztvevők. A végső összefoglalásban a fiúk lettek a legeredményesebbek, de a többieket is dicséret illeti, hiszen a másik két szoba lakói (a nagy lányok és a kisebbek) csak minimális különbséggel maradtak le tőlük.

A tábor harmadik napja telt a legmozgalmasabban. Reggel 9 órakor már a kézműves foglalkozásoknak helyet adó Pajtában gyülekeztünk, ahol egy kedves tábori alkalmazott irányításával és egymásnak segítve szalmababát készíthettünk. Ezután több csapatra oszlottunk: sokan a „Zánkaland” kötél- és akadálypályáit in-

dultak leküzdeni, mások Európa legnagyobb dinoszaurusz kiállítását nézték meg, a többiek pedig játékkal töltötték az időt. Aznap már semmi nem akadályozta meg, hogy a délutánt az egész csoport a strandon tölthesse, mely a jó idő megérkeztével egészen benépesült. Mikor a gyerekek elhagyták a szállást, hárman az estére tervezett „bátorságpróbára” készültünk elő, melyre késő este került sor, amikor már teljesen besötétedett. A gyerekeknek jelzéseket, elrejtett



utasításokat követve kellett bizonyos helyekre eljutni és feladatokat megoldani. Nem az ijesztgetés volt a fő cél, hiszen kicsik is voltak a csapatban, mindenestre egy szellem azért megkergette őket... Illetve csak kergette volna, mert a dolog váratlan fordulatot vett: a

gyerekek nem ijedtek meg tőle, hanem kergetni kezdték, majd rávetették magukat és leleplezték! ☺ A kijelölt utat végigjárva és a feladatokat teljesítve ismét kimerülten kerültünk ágyba.

A negyedik nap reggelén mindent összeköltöttünk, és indultunk haza. Útba ejtettük a balatonedericsi Afrika Múzeumot, ahol Afrikában őshonos állatokat és egy kiállítást néztünk meg, majd csónakáztunk a tapolcai tavas barlangban. Igazán izgalmas feladat volt a félhomályban, a sokszor szűk és / vagy alacsony járatokban evezni.

Zsámbékra érve telefonáltunk haza, hogy jöhetnek értünk a kultúrotthon elé.

Az ezt követő napokban lehetett hallani a gyerekek szüleitől, hogy mindenki lelkesen mesélt élményeiről, mikor a táborból időnként hazatelefonáltak, illetve sokan nekünk is mondták, hogy jövőre is szeretnének jönni. A legkisebb táborlakó szavait idézve: „Szupi volt ez a tánc-tábor!” Azt gondolom, ennél nagyobb dicséret nem is kell.

Örülünk, hogy mindenki jól érezte magát a táborban, és reméljük, még sokáig emlékezni fognak ezekre az együtt töltött napokra!

Misik Hajnalka



Leányvári Judo sikerek Svájcban

A leányvári judosok Svájcban, Baar városában vettek részt nemzetközi versenyen. A megméretésen osztrák, német, román, szlovák, olasz, svájci és magyar csapatok indultak ifjúsági, serdülő és diák korcsoportban. A leányváriak egy szép kirándulást is szerveztek a verseny előtti napon a Schaffhauseni vízeséshez (Európa legnagyobb vízesése).

A versenyt gyönyörű csarnokban, öt szőnyegen, kiválóan rendezték meg. A leányvári csapat kiválóan teljesített, több versenyző két korcsoportban is eredményes volt.

Egyéni eredmények:

Diák korcsoport:

26 kg Kardos Tímea - 1. hely, +45 kg Nagy Antónia - 1. hely, 45 kg Lovászi Zsombor - 1. hely, +45 kg Farkas Szilárd - 2. hely, 45 kg Tandi Alexa - 2. hely, 26 kg Veres Kinga - 3. hely, 33 kg - Hanga Gergő - 5. hely.

Serdülők:

+52 kg Nagy Antónia - 1. hely, 33 kg Kardos Tímea - 2. hely, +60kg Podhorszki Dávid - 2. hely, 52 kg Tandi Alexa - 3. hely, 36 kg Almási Kornél - 5. hely, 45 kg Ször Sebestyén - 5. hely.

Ifjúsági:

50 kg Doczi Kálmán - 1. hely, +73 kg Moczik Máté - 1. hely, 50 kg Faragó Norbert - 2. hely, +73 kg Rábai Attila - 2. hely, 73 kg Ipacs Tamás - 2. hely, +63 kg Makovics Roxána - 2. hely, 57 kg Rábai Boglárka - 3. hely, 50 kg Kreis Ádám - 5. hely, +73 kg Pásztor Gergő - 5. hely, Klányi Márk - 5. hely.

Az összesített csapatversenyen Leányvár első helyet ért el, és két kupát, egy örökös vándor és egy elnyert kupát kapott.

A versenyen Oláh Szilárd, Péntek Zoltán, Bíró Szabolcs, Rábai László és Tasi Zoltán bírók működtek közre.

Felkészítők és szervezők: Pfluger Antalné, Nagy Ernő, Péntek Zoltán, Pócsföldi Gábor és Pfluger Antal.

Pfluger Antal
SE elnök

... és egy kis foci ...

Éjszakába nyúló kispályás labdarúgó tornát szervezett június 25-én, délután 5 órától községünk Sportbizottsága, a település pár héttel ezelőtt felújított salakos pályáján. Az eseményre egyéni- leg lehetett nevezni, a játékosokat a helyszínen sorsolták csapatokba.

A több mint ötven jelentkező sötétedés után villanyfényben élvezhette a sportág nyújtotta örömeit. A rendezvény célja

hagyományteremtés, a falu labdarúgásának felélesztése, valamint a helység és a környező települések lakói számára sportolási lehetőség nyújtása volt.

Egy héttel később, július 2-án, testvérfalunk, a szlovákiai Csúz meghívásának tettünk eleget, és egy kispályás bajnokságon vettünk részt a település műfüves pályáján. A három leányvári csapat közül egyik sem vallott szégyent, a döntőbe ju-

tás azonban csak álom maradt, de ennek ellenére mindenki remekül érezte magát. A mérkőzések után a rendezők minden résztvevőt megvendégeltek, a jó hangulatról pedig a szlovák sörök gondoskodtak.



Július 9-én, délután fél 2-től egy csapatra való sportkedvelő leányvári (néhány piliscsévivel keverve) barátságos mérkőzést játszott a Piliscsév

SE serdülő csapatával, mely az éppen most zárult szezonban alapszakaszbeli aranyérmet, a rájátszásban pedig ezüstöt szerzett. A feleknek egymáson kívül a nagy hőséggel is meg kellett küzdeniük, azonban mindenki sikeresen vette ezt az akadályt, és közönségszórakoztató, helyenként tetesztős játékot hozó, szép megmozdulásokkal tarkított, igazi gála kerekedett az összecsapásból.

Für Dávid

A XVIII. SZÁZADI PARASZTI MUNKA SZŐLÉSZETI ÉS BORÁSZATI KULTÚRÁJÁNAK NÉPESSÉGMEGTARTÓ VONATKOZÁSAI LEÁNYVÁRON.

A magyarországi szőlészeti és borászati kultúrának több évszázados múltja van. A kérdéskör gazdaságtörténetének irodalmi, művészeti és szociográfiai vonatkozásai is számottevőek és jelentősek. Községünkéről a század második felében készült feljegyzéseinek többségében olvashatunk a jó minőségű helyi borokról, azok folyamatos értékesítéséről.

Településünk nem tartozik a magyarországi történelmi borvidékek közé, de a kvalifikált munkához értő elődeink emléke egy általános visszatekintésre érdemes, annál is inkább, mert az írott források több településtörténeti kérdést is megválaszolnak.

A Leányvári Újság májusi számában a török uralom utáni újjáépítés időszakából, a svábok helyi betelepítésének történetéhez éppen a szőlőtelepítéshez garantált időszakos adómentesség kapcsán áll rendelkezésünkre az első németországi telepesek részletes listája.

Több forrás igazolja, hogy a községünket birtokló óbudai klarisszák ismerték a szőlőművelést, de az is igazolható, hogy a betelepült németek is jól ismerték a szőlő és borkultúra részleteit. Az óbudai, budaörsi, etyeki,

zsámbéki, piliscsabai, máriahalmi és pusztavámi helytörténeti feldolgozások is bőséges adatokkal igazolják az egykori sváb telepesek szakmai ismereteit.

Falunk szülötte, Gerstner Károly doktori disszertációjában is a szőlészeti és borászati szakszókincs alapján vizsgálta a leányvári kétnyelvűséget. Vizsgálatai nyelvészeti anyagának kiválasztása is jelzi, hogy a terület gazdag magyar és sváb szókincse is alkalmas a levéltári források igazolására, de a részletes szakmai munkából egyidejűleg más helytörténeti adalék is felszínre kerül.

A háromnyomásos földművelés elterjedése már magában is jelzi egy korszerűbb gazdálkodás térhódítását, de a szőlő- és gyümölcsstermelés bővülése még inkább a belterjesség irányába mutat. A budaörsiek viszonylag kis területű szőlőbirtokain a csemegezőlő termesztése és a szakszerű tárolás következményeként a folyamatos értékesítés biztosította a nagyobb fajlagos jövedelmet és a bővítés forrásait. E tényt erősíti a kleinhäuslerek (házaszsellérek) szorgalmas szőlőművelő munkája is.

1782-ben Leányvár jegyzője,

Liste der in Leányvár, ad. Bona. Gemeindef. ...	
1. Adamus Ulrich	12
2. Mathias Ninkl	12, 21
3. Thomas Kollé	11, 23
4. J. H. Aromann	15, 24
5. Valentin Thier Senior	13, 31
6. Antonius Hoffner	2, 31
7. Elias Hoffner	32, 32
8. Georgius Barth	42, 33
9. Laurentius Melber	42, 34
10. Laurentius Fink	9, 35
11. Georgius Herman	9, 36
12. Georgius Krone	42, 37
13. Mathias Leitz	62, 38
14. Mathias Klingner	42, 39
15. Sebastian Böhm	15, 40
16. J. H. Böhm	2, 41
17. Laurentius Kestner	62, 42
18. Georgius Krotz	42, 43
19. Adamus Völter	24, 44
20. Daniel Herman	4, 45
21. Jacobus Schiller	42, 46
22. Elias Krotz	62, 47
23. Mathias Schiller	32, 48
24. Jacobus Krotz	2, 49
25. Adamus Klumpf	2, 50
26. J. H. Klumpf	3, 51

Baumgartner Gáspár a vármegyei jegyzővel, Boros Józseffel 81 szőlősgazdát vett lajstromba községünkben. A 81 szőlőművelő gazdának összesen 378 kapás szőlője volt, amely az 1757. évi 262 kapás szőlőköz viszonyítva 116 kapás szőlőterület növekményt igazol. (A mértékegységeket és bortermés számítási módszerét a májusi számból ismerhetik az olvasók.)

A XVIII. század második felében a sváb betelepültek 25 év szorgalmas munkájával 44 %-kal bővült a szőlőterület, miközben a szőlősgazdák száma csak 11 fővel lett több. Az 1757. évi községi bortermés 131 hektoliterrel bővülve 427 hektoliterre nőtt.

Az összehasonlításoknál szembevetendő a szőlőterületek elaprózódása. Csak három szőlősgazda, Mathias Minkl, Thomas Költz (Gölcz) és Kromanin rendelkezett 12-15 kapás szőlővel. A többi 78 szőlősgazda csak 2-9 kapás szőlővel gazdálkodott. Ők voltak a kleinhäuslerék, akik szabadköltözési jogukat hosszúra növesztett hajzatukkal deklarálták. A szőlőterületek jó része az ún. irtásföldek művelésbe vonása révén vált lehetővé.

A leányvári dülőnevek között szép számmal találunk szőlőművelésre utaló neveket. A Mühveinkautn (Mühlweingarten) a malomszőlők a mai Vasút utcától Dorog felé eső területen voltak. A kreutzweinkautn (Greitzweingarten) a kereszt alatti szőlőket jelentette. A dági határrész felé voltak a laungi szácl (lange Satzel) nevű szőlők és a Vojdweinkoatn (Waldweingarten), erdei szőlők. A Weinkoatnstickl (Weingartenstickl). A Khofáripe'g a Kálvária-hegyi szőlőkre utalt¹. Csak kuriózumként említhető, hogy a jelentősebb kendertermesztés mellett a dohánytermesztés is ismert volt a község uradalmi

birtokain.

Az 1782. évi klarissza szőlőbirtok számbavételére II. József szekularizációs rendelete miatt volt szükség. A kalapos király 1782. január 12-i rendeletével 140 kolostort oszlatott fel, amely 1484 szerzetest és 190 apácát érintett. A felleltározott vagyon a Vallásalapba került. A növekvő belpolitikai feszültség a híveit is elégedetlenné tette. Csokonai Vitéz Mihály Rédey Lajos úrhoz című versében írja: *Magyar fejedelmink nagyságos gyermeke / Lelkestől, testtől a virtus remeke / Izlés terjesztője, tudomány barátja.*

A korosodó földesúr így jellemzi a korszak hazai állapotát: *Minden uraságot kénszerítenek, hogy házi szükségletektől fenn maradó életjeket Ófelségének kiszabott áronn adgyák által; sőt ami nagyobb, a mely életet adott vagy ad az Uraság, most csak fele áron fizetődik ki, a másik fele pedig a háború végeztével fog kifizetődni. Ez nem igen jó dolog... Aki önként nem akarná adni, erővel is vétetődjék el tőle, s ha cselédgye vagy szomszédgya feladja, annak jutalom van ígérve... Már némely helyeken a sarjut² is össze vagdalgják, s korpa közé kevervén eszi a szegény ember; s kész pénzt markába hordozván három-négy falut is össze jár, még sem kap egy véka életet.*

Az 1788-ban kiadott rendelet pedig már mindazokat sújtotta, akik 300 forint feletti jövedelemmel rendelkeztek. Visszamenő hatállyal 5-15 %-ot vonnak le minden állami, megyei, városi és más hivatalos személy fizetéséből, de nem csak a fizetésekből, hanem a nyugdíjakból, a tanulmányi és vallási alapból fizetett illetékekből is. Tehát a diákoktól a helytartótanácsi vezető tisztviselőig, a megyei pandúrtól a lelkészig, a háborúban elesett katona özvegyétől a kórházi felcserig mindenkit váratlan veszteség ért. És ez éppen akkor történik,

¹ Gyűjtötte Erdély Jenő.

Adatközlők: Gerstner Károly, Gerstner Teréz, Herhágér József, Schiszler István, özv. Sturcz Tamásné

amikor a helyi hatóságok a drágulásra hivatkozva fizetésemeléseket sürgettek.

A szigorú rendeletek mindegyikének záradékában ott áll: *a legkisebb késedelem nélkül vak engedelmességgel kell cselekedni.*

Ilyen volt az élet országunkban 223 évvel ezelőtt.

E kortörténeti adalék után térjünk vissza szűkebb pátriánkba. Az esztergomi Primási Levéltárban található az 1803. július 7-i keltezésű *Leányvár község lélekösszeírása* című népszámlálás. Kempf Mihály leányvári bíró, Walter Tamás törvénybíró és a hattagú elöljáróság igazolja, hogy községünknek az időben 550 lakója volt, melyből 217 volt házas, 125 az 1-7 év közötti gyermek és 208-an voltak 7 évnél idősebbek. A 4 oldalas lajstrom nem közöl gazdálkodási adatokat, de bizonyítja a település dinamikus perspektíváját. A korszakra jellemző nagy okú gyermekhalandóság ismeretében is imponáló, hogy településünk lakóinak közel negyede, 23 %-a volt 7 évnél fiatalabb gyermek.

A szatmári békét követő évszázadban, a viszonylagos békésebb évek korszakában megkétszereződött az ország lakossága. II. József 1785-87. évi népszámlálásakor 9,5 milliónyian éltek országunkban, több, mint Angliában. A lakosságot a járványok, háborúk és az éhínségek tizedelték. Katus László összehasonlításaiból ismert, hogy az 1740-es évek Angliájában a születéskori átlagéletkor 32 év volt, országunkban pedig még száz év múlva is csak 24 évet számíthatunk.

Egy negyed évszázaddal később, 1827-ben pedig Helischer József esztergomi helytörténeti munkájában, *Esztergom vármegye statisztikai, történeti és helyrajzi leírása* című kézirat feldolgozásában díszes betűkkel írja Leányvárról: *...most a vallásalap csolnoki uradalmához tartozik. A Budáról Bécs felé vezető országút men-*

*tén fekszik. Tágas vendégfogadója van.... 546 lakosa 92 házban él. A szőlőterület nagysága 404,5 kapás.*³

Ez időben Károlyi János maróti tiszttartó irányítja az uradalmat, amelyhez Csolnok, Leányvár, Mogyorós és Kirva birtokai tartoztak. 1849-ben, Károlyi halála után Pri-bék Félix lett az uradalmi tiszttartó. A tágas vendégfogadó a vaskapu-pusztai vendéglő, amelynek utolsó bérlője az elszegényedett leányvári Schmidt Márton volt. A 2. világháború előtt a leányvári szépségek egymásba karolva, csoportosan jártak oda, ahol Bélig Pista és Pregitzer bácsi harmonikamuzsikájára táncoltak.

Az 1782. évi számon tartott szőlőbirtoktól eltelt fél évszázadban 26,5 kapással nőtt a szőlőterület nagysága, amely csak 7 %-os növekedésnek felel meg.

Fényes Elek a szabadságharc évében kiadott gazdaságtörténetének Komárom megyei I kötetében így ír: *A szőlő fő tulajdonsága, hogy 4-5 esztendő alatt érik meg tökéletesen, s ekkor fejti ki mind erejét, mint kellemetes zamatját, mely oly igen kedveltetik... legtöbb a mézes, a sárfehér és a muskotály, dinka alig tűnik fel... kellemes a mérsékelt éghajlat, a szőlőmunkások bánásmódja, mely szerint a vesszőket nagyon elmeteszvén kevesebb, de jó fürtöket érlelnek...*

Bortörténeti kuriózumként még ide kívánczik a szerző három mondata is: *Gróf Eszterházy Miklós baji pinczejében ropant hordaja, mely 2150 akót tarthat magában, 22 vasabroncsot számlál, melyek összesen 2580 (!) mázsát nyomnak. A dézsmaborok ebben szoktak tartatni. Készült Pesten 1832-ben.*

Hajdú Erzsébet *Der Weinbau in Zsámbék (A zsámbéki szőlőművelés)* című dolgoza-

³ Helischer József az esztergomi városi könyvtár névadója. Dolgozatának fordítása Prokop Gyulától az Esztergom évlapjai 1988. évi kötetében olvasható

tában a szőlőfajtákat *roudi (piros) és weiszi (fehér)* megosztásban sorolja. A piros fajták közismertebbjei: a kadarka, oportó, kékfrankos (blaufränkisch), piros muskotály, sasza, kleinswauci (aprófekete), rote honigler és a burgundi. A fehér fajták ismertebbjei: a fehér muskotály, rizling, weiße honigler, kastutl (kecskecsöcsű) és a k'smekedi (illatos).

A direkttermők (selbstträger) között az othello, a delawari és a nova voltak az elterjedt fajták.

Apusztavámiak híres fajtája a Tausendsüss (ezerédes v. ezerjó). Tausendsüss volt idősebb Schiszler György legénykori beceneve. A ragadványnév történetét elvitte magával a sírba, de gyanítható, hogy a bor különlegességei között ez lehetett az egyik kedvelt bora.

Gerstner Károly 9-9 szőlőfajta ismertségét vizsgálta, de ezek egy része már az újabb kori nemesítések révén vált ismerté.

A szőlővel és a borral való foglalatosság minden évszakban munkát, törődést, odafigyelést igényelt. A sok fáradságos szőlőmunkát a szüretelés népünnepély számba menő időszaka zárta, és kezdődött a mustkészítés és borfejtések szép és jókedvű munkája.

A pincefalukként ismert települések vasárnap délutáni borosgazda programja szinte szertartásszerű volt. Környékünkön Tokodon és Piliscséven ma is gyakorlata van a vasárnap délutáni pincézéseknek. Leányváron a borospincék a lakóházak udvar részében voltak, és sok újonnan átépült ház partoldali udvarrészében ma is megvannak a szép, méretes, boltíves pincék. A bor rangját az is jelezte, hogy a nagyobb gazdák egyik pincéje volt a ruamkhöle (répapince), ahol az állatok téli takarmányozására szánt takarmányrépát, a burgonyát és a zöldségféléket tárolták, a másik pince pedig a weinkhöle volt, ahol csak a teli boroshordók sorakoztak az ászokfákon.

Egy pusztavámi visszaemlékező a házasszellérek (kleinhäuslerék) szorgalmas munkájára így emlékezik: *Számunkra a bor nem csak a kedvteléshez tartozott, hanem a mindennapi foglalatosság mellett a pénzbevétel egyetlen lehetősége volt. Egy pár hold földből a családok nem tudtak megélni. A kisparasztok a téli fakitermelési munkákkal, a tavaszi napszámokkal, majd nyáron csoportosan 4 hétig az aratással, majd további 4 hétig a cséplési munkákkal keresték meg a család egész éves kenyerét. Pénz csak a szőlőművelésből származott. A feleség nem csak a háztartást vezette és gyermekeit gondozta, hanem a szőlőben is végezte munkáját. Gyakran már korán reggel, gyermekével a hátán elindult a szőlőhegyre. Ott 3-4 karót a földbe verve elkészítette a háti kendőből (Grosztu'h) a gyerekhintát. A szellő ringatta a gyermeket az alkalmi bölcsőben. Ha a gyermek sírt, az anyja tisztába rakta és folytatta munkáját a szőlőben. Gyakran a feleség végezte a permetezés munkáját is, akkor is, ha a nehéz géppel a hátán többször is fel kellett menni a magas hegyre. Estére a gyermekkel hazaérve várta őt az állatok etetése, a fejés, a vacsorakészítés. Nyáron gyakran este 10-11 óra volt, mikor lefekhetett pihenni. Mein ganzes Leben ist lauten Sorgen und Kummer, solange ich nur denken kann. (Az én egész életem, amire csak emlékezni tudok, csupa aggodás és gond.)*

Nagy volt az öröm az őszi szép szőlőtermés láttán. Jöttek a borkereskedők és eladtunk pár hektó bort és a borpénzből a család fedezte kiadásait. Kifizettük az adót, megvettük a következő évi permetező szert (Kupfervitriol), és vehettünk cipőt meg ruhát. Kezdődött a kleinhäuslerék legszebb időszaka a disznóvágásokkal, a karácsonnyal és a vidám farsanggal.

Megszokott volt, amikor 1-2 üveg borra meghívták egymást és együtt tölthet-

tek egy pár szép órát. A családok 2-3 hektó bort megtartottak maguknak, a többit el kellett adni a megélhetésükhöz. Csak így érthető, hogy a házasszellérek minden igyekezetükkel azon voltak, hogy legalább egy nadrágszínnyi szőlőjük legyen.

E történet még abban is hasonlít községi viszonyainkra, ahogy a paraszti munkát lassan-lassan háttérbe szorította a bányász-munka térhódítása.

A rideg szociológiai tényeket egy kedves és vidám boros nótá szabadfordítású szövegével zárom, mintegy prezentálva, hogy a bor nem csak munkát, de örömet is ad az embereknek.

A két régi pajtás a Bor és a Víz élcelődnek egymással. Az oda-vissza nyelvelésben egymást túlbeszélve mondja a Bor: Én finom vagyok és a sziklák és a kövek között is megélek. Én két-három kapálással beérem, alám nem kell évente szántani.

A Víz: Én is finom vagyok, és akár a gyökereidig is lecsurdogálok. E nélkül a hőségben elpusztulnál.

A Bor újra érvel: Én olyan finom vagyok, hogy még üvegbe is töltenek, és édesen és savanykásan is kellemes az embereknek.

Engem pedig a templomba is bevisznek, én kellemes a gyermekek kereszteseléséhez és az emberek megáldásához – folytatja a Víz.

Engem is bevisznek a templomba – érvel tovább a Bor. Kellemes az áldáshoz az emberek lelki üdvösségéhez.

A Víz még tovább sorolja: Engem a konyhába is bevisznek és mindenfélére használnak. Kellemes a sütéshez, főzéshez, mosáshoz.

Ekkor a Bor igazat ad a Víznek! Te vagy az Úr és én pedig a Legény, és ne civakodjunk már tovább. Azóta bölcsen, megbékelve elviselik már egymást.

Az érdekes vitának, felelgetésnek megvan az emberekre vonatkoztatható áthallása, mert arról szól, hogy különböző-

ségünk ellenére is mindegyikünknek megvannak a maga erényei, és a maga helyén mindenki fontos sajátos teljesítményével, mert csak így lehet természetes és teljes a mi földi életünk.

Forrásmunkák:

Gerstner Károly: A leányvári magyarnémet kétnyelvűség a szőlészeti-borászati szakszókincs alapján. Bölcsészdoktori disszertáció. Bp. 1977

Wendel Hambuch: Der Weinbau von Pustavám. Bp.. 1981

H. Balázs Éva: Bécs és Pest-Buda a régi századvégen 1765-1800. Bp. Magvető Kiadó 1987

A megjelölt települések Németországban és Magyarországon kiadott helytörténeti munkái.

Komárom megye földrajzi nevei. Szerk. Balogh Lajos és Ördög Ferenc. Bp. 1985

Leányvár, 2011. július 9.

Dr. Szakmár János

KÁPOLNA-DOMBI PIKNIK

Szeretettel várunk minden leányvári lakost a Kápolna-dombra **2011. július 30-án 16 órától** egy közös piknikre!



16⁰⁰: bográcsolás, szalonnasütés

Felhívjuk a figyelmet, hogy a piknikhez csak a tűzrakó helyet tudjuk biztosítani, minden egyébről (bogrács, hozzávalók, pléd, székek stb.) mindenkinek egyénileg kell gondoskodnia!

Délután megtekinthető lesz a kápolna, és a gyermekek is kedvükre játszhatnak a gyönyörű kilátással rendelkező dombon! A hely autóval is megközelíthető a Panoráma utcáig!



20⁰⁰ Tábortűz + zene

A hangulat fokozásáról harmonikaszó gondoskodik majd. Bárki, aki kedvet érez, hozhatja a hangszerét!

Beszélgessünk, játsszunk, énekeljünk együtt!

Szerkesztőségi hírek

Tisztelt Olvasók!

A Leányvári Újság legközelebb csak szeptemberben, egy augusztus – szeptemberi összevont számmal jelentkezik! Addig és a jövőben is várjuk közölni kívánt írásait, véleményeiket a leanyvariuj sag@freemail.hu e-mail címre!
Mindenkinek szép nyarat kívánunk!

A szerkesztők

Eladó építési telkek

Leányváron a Panoráma utcában önkormányzati építési telkek eladóak. A telkek összközművesek és szabad beépítésűek.

Ar: 4.331 Ft/m² + ÁFA.

*Még 15 építési telek szabad az I-es ütemből
1020 - 1850 m² területtel.*

Előszerződthető az I/A ütem további 8 telke is.

Érdeklődni lehet a leányvári Polgármesteri Hivatalban.

Anyakönyvi hírek

Elhunyt:

Lunczer Béla (2011.05.02.)

Megszületett:

Fábián Tünde és Tózsér Attila fia, Dániel Márk (2011.05.12.)

Házasságot kötöttek:

Grosz Anna Anikó és Sotkó Béla (2011.06.24.)

Születésnapjukat ünneplik:

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk június és július hónapban született polgártársainknak. Külön gratulálunk a szép kerek évfordulóhoz:

Gurály Antalné (60)

Rácz Antal (60)

Zvér Nándorné (70)

Pálincás József (70)

Adamik Jánosné (85)

Urbanics Istvánné (91)

--- Impresszum ---

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung · Leányvár község lapja · Megjelenik minden hónapban · Lapzártá: minden hónap ötödikén · Kiadja: Leányvár község Polgármesteri Hivatala · Sokszorosítás: FÉBÉ Kft. · Megjelenik 260 példányban · Főszerkesztő: Misik Hajnalka · Szerkesztő: Dr. Szakmár János · Hirdetésfelvétel a Polgármesteri Hivatalban · Hirdetések árai: egy oldal 6.000 Ft + Áfa, fél oldal 3.000 Ft + Áfa, negyed oldal 1.500 Ft + Áfa. · Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes.

Elérhetőség: leanyvariuj sag@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

2011. július 16.

ISSN 2060-4874